

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Institutio Catholicæ Juventutis, Sacro Eucharistiæ Convivio decenter admovendæ

Chifflet, Laurent

Coloniae, 1653

Prælectio I. Quid credendum sit accesssuris ad Venerabilis Sacramenti
sumtionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55213)

IO INSTITUTIO

INSTITUTIO
Puerorum Sacro Eucha-
ristiæ Convivio ini-
tiandorum.

PRÆLECTIO I.

*Quid credendum sit accessuris ad
Venerabilis Sacramenti
sumtionem.*

Interrogatio. Dic ingenue mihi,
Christiane Puer, optasne vehemen-
ter ad Divinam Mensam Communio-
nem adniti?

Resp. Nihil est rerum omnium
quod cupiam magis: tum ut Dei
gloriæ, tum ut salutis meæ serviam.

R. Amo te de ista tam pia esurire
ne. Verum, cedo mihi, quid istuc rei
est Divinam Mensam communicari?

R. Omnino magnum quiddam.
Etenim illud est Christum Domi-
num

num in Venerabili Sacramento latentem ore excipere, & ut cæteri cibi solent, in stomachum transmittere. O Epulum æterni Numinis magnificentiâ dignum!

I. Subestne diversa notio illis vocibus: Sanctum Sacramentum, Altaris Sacramentum, Eucharistia, Sancta Hostia, Panis Angelorum, Divina Mensa Communio, Sacra Synaxis?

R. Unius ejusdemque rei ea est multiplex appellatio.

I. Age sis nunc: quid præsensendum ei, qui Eucharistici convivii particeps esse concupiscit?

R. Præcolat oportet animum ac præparet illâ triplici notitiâ: quid de tanto Sacramento credere par sit; quid sperare; quid item facere; ut ritè ac fructuosè percipiatur.

I. Principio igitur explana, quid credendum sit.

R. Certissimâ fide tenendum est, in Sacrosancto Eucharistice Sacramento Christum Dominum generis humani Vindicam adesse præsentissi-

12 I N S T I T U T I O

mum: ac tametsi mortalium oculorum aeiem fugiat, totum tamen in eo contineri; scilicet ipsius Animam, Corpus, Divinitatem.

I. Num de pane quidquam in consecrata Hostia superat?

R. Nihil profus: propterea quod omnis omnino substantia panis in sacrum Christi Corpus transmutata est.

I. Quo temporis puncto mirabilem eam commutationem censes contingere?

R. Eo ipso, quo inter sacrificandum, legitimæ Consecrationis verba Sacerdos pronunciare desinit.

I. Quid igitur illud est quod in sacra Hostia, sub tactum aliosque sensus cadit?

R. Panis jam expuncti color, sapor, odor, magnitudo, figura, eaque id genus, quæ pani naturaliter solent inesse: sub quibus postea, ingenti miraculo, adorandum Christi Corpus oblitescit.

I. Subter illa panis accidentia, etiamne Christi Sanguinem credis reperiri?

R. Placè.

R. Planè. Quoniam Christi Corpus integrum vitæque plenissimum adest, ac proinde suo Sanguine, suis venis instructum.

l. Sub vini autem consecrati fluitanti specie, an tu solida Christi ossa, totumque Corpus præstò esse?

R. Ajo enim verò. Nullam enim in glorioso & mortalitatis juxta ac lationis experte Christi Corpore, Sanguinis & Carnis secretionem & ditremum fas est suspicari.

l. Solet, post sumtam à populo Eucharistiam, ministrari aliquid è cyatho vel cratere modice bibendum: utrumne id sacri quidpiam est, an profani?

R. Sacri nihil penitus: sed unde potionis aliquantulum, si collibitum fuerit, sorbilles; quò Sacra Hostia per fauces commodiùs citiùsque labatur.

l. Quotiescumque Hostia Divina vel Sacerdotu manu reverenter frangitur; quoties item impiis hæreticorum gladiis autrisve confossa est: fuitne simul ipsum Christi Corpus ea laceratione

concerptum, aut punctioibus violatum?

R. Minimè gentium. Etenim beatissimum illud Corpus immortalitate præditum, altissimâque gloria circumfluens, ultra omnem injuriam est: neque plùs quamcunque fracturam, sectionem, laniarum, vulnera, quàm purissimus aliquis spiritus reformidat.

I. At certe tamen historiarum monumenta referunt, non semel transfixa Iudæorum aut Hæreticorum pugionibus Sacra Hostia, sanguinem quasi è Christi Corpore sauciato emicuisse.

R. Miraculo id factum: humorèque illum rubentem procreavit Christi potentia, non vena ferro commerata protrusit. Postò eo prodigii genere demonstrare voluit Deus, quantum sceleris nefaria illa parricidarum audacia susciperet; quamque verè in Eucharistiâ, invulnera us licèt paritèrque invisus, interesset.

I. Quandocunque Sanctissimum Christi Corpus Iudæi, Hæretici, Magi, in-

lutum ac fœdes abiecere: fuitne aliquo
inquinamento turpatum?

R. Non magis quàm nitidissimus
solis radius ad cœnum fimerâque
appellus, aliquid de splendore suo
munditięque deperdit.

I. Fuitne verisimile Christum susci-
pi etiam ab improbis, qui gravis culpæ
sibi consci, eam vera pœnitentia ex-
purgare neglexerint? An sustinebit
Christus se ab illis, ore sacrilego & pe-
ccatore sceleribus polluto, quasi fœtida pu-
trici palude aut cloaca mergi ac recondi?

R. Ingreditar hæud dubiè in ejus-
modi hominum portenta, ne pacti
sui promissęque fidem fallat. Ve-
rum tanquam Iudex intrat ad reos,
& jam stricto vindictę gladio mi-
nax. Accipe quid Ecclesia ex Ange-
lico Doctore concinat:

Sumunt boni, sumunt mali,

Sorte tamen inæquali,

Vita vel interitus.

Mors est malis, vita bonis.

Vide paris sumtionis

Quàm sit dispar exitus.

I. Cùm

I. *Cum in Sacrificio Missa faciendo, Sacerdos Sanctissimam Hostiam bifariam dividit, utro in fragmento Christi Corpus permanere credendum est?*

R. In utroque indivisum & integercimum. Non aliter ac speculi diffracti atque disjecti singulae partes totam inspectantis speciem reddunt, quam prius laminae crystallinae integrum æquor exhibebat. Iterum, opinor, Sancti Thomæ Hymnum libenter audies:

*Fractio demum Sacramento,
Ne vacilles; sed memento,
Tantum esse sub fragmento,
Quantum toto tegitur.
Nulla rei fit scissura:
Signi tantum fit fractura,
Qua nec status, nec statura
Signati minuitur.*

I. *Si ad Sacram Mensam accedenti mihi, Sacerdos non unicam, sed duas fortè Hostias conjunctim porrigat, ambas sumere licebit?*

R. *Quid ita non? quandoquidem nihil*

nihilo plus duabus, imò etiam centenis, quàm unâ; nihilo plus parvâ aut parvæ frustulo, quam majusculâ, aut integrâ; nihilo plus utrâque specie panis & vini, quàm alterutrâ continetur. Hic rursus magni Aquinatis eruditum ac suave carmen regeram tibi:

A sumente non concisus,

Non confractus, non divisus,

Integer accipitur.

Sumit unus, sumunt mille,

Quantum isti tantum ille:

Nec sumtus consumitur.

I. Etiamne in Sacerdotibus grandi aliquo crimine obligatis, necdum poenitentibus, perstat vis consecrandi?

R. Non deperit ullo flagitiorum numero vel gravitate admiranda illa potestas. Consecratur verè ab illis venerandum Christi Corpus; eorumque impuris manibus se contrectari sinit: eadem patientiâ, quâ se olim à cacodæmone nunc in montem excelsum, nunc in Hierosolymitani Templi fastigium portari: itémque

itémque à vilissimis tortoribus, demonum mancipiis, vinciri, flagellis lacerari, in crucem tolli permisit. At sperent illi Deum fandi ac nefandi memorem. Erit aliquando ille dies, cum ea, quæ nunc occulte fert, ac placidè dissimulat, acriter acerbèque ulciscetur.

I. Eloquere jam, quis tandem, & qua virtute, tantæ admirabilitatis ostentum facit, ut panis in Christi Corpus transmutetur?

R. Non alia profectò vis ac divina id efficit, per concepta & à Christo Domino olim designata verba Sacerdotis consecrantis. Eadem, inquam, illa vis ac Verbum Dei, quod omnia quondam ex nihilo condidit, cum Ipse dixit, & facta sunt; ipse mandavit, & creata sunt: nunc aliquid ex aliquo, non dispari potestate conficit.

I. At unde id nosti? quomodo ob rationem tam certò credis, tam affirmatè pronuncias; Dominum IESUM in Augustissimo Sacramento inesse verissimè?

R. Si

R. Si in rebus humanis certo auctoritas est deroganda fides: quanto æquius est, ut corpoream hanc in Eucharistiâ Domini mei præsentiam asseveranti Deo me libenter ac perfecte credulum præbeam?

I. Scio equidem veracissimam divinorum dictorum sinceritatem infinite abhorreere ab omni sermonis fraude, mendacio, falsitate: ideoque esse in iis omnibus, quæ ipsam dixisse certo confiteri, omni assensione nostra & approbatione dignissimam. At unde certum compertumque habes, illud Numen usquequaque veridicum huiusmodi præsentiam testimonio suo affirmasse, & nobis constantissimè credendam proposuisse?

R. Ita me docet Verbum Dei Scriptum, seu sacræ paginæ, apud tres priores Evangelistas, postremam Christi Cœnam, & novissimi eius Testamenti disertissima verba denarrantes. Tum in Ioannis capite sexto, & Pauli primæ ad Corinthios capite undecimo, utrobique sententia

tentiis ac vocibus ipso sole clarioribus.

I. At unde habes illos Scriptura Sancta textus, eo Catholicorum sensu esse certò intelligendos?

R. Id apertissimè suadet Verbum Dei Traditum: hoc est, Ecclesie Catholicæ, divinorum Scriptorum legitimæ, neque unquam vanæ interpretationis, perpetua, evidens, inconcussa sententia: Sanctorum Patrum communi suffragio, Conciliorum gravissimâ auctoritate, sæculorum omnium consensu, hæresumque, citimis præsertim temporibus contra Eucharisticam veritatem obortarum, repudiatione & damnatione testatissima.

I. Nihil habeo quod opponam. Tantum rogo, si quam animo caliginem, dubitationibus de hoc Mysterio ingrendis, tenebricosus demon, omnis boni sempiternus hostis, offundere tentaverit: quo responsò ejus nocendi artes ac tela refutabis?

R. Quid ille nebulo argutabitur?

An

An id Christum facere non potuisse?
 At illi omnia peræquè facilia sunt.
 An verò noluisse, neque homines ab
 eo tam ardentè ad amatos? At usq;
 adeò dilexit, ut nostrâ causâ diram
 iuxta ac probrosam mortem oppete-
 re non dubitârit; ejusdemque mor-
 tis perenne monumentum, & tantæ
 erga nos charitatis amabile pignus
 esse voluerit hoc Mysterium, quo
 nos ad se redamanda tantùm non
 cogeret. An denique eum, dum per
 Sacros Codices, perque Ecclesiam
 planè ac disertè loquitur, mentitum
 fuisse? At istuc foret quærere in lu-
 ce tenebras, in veritate vanitatem,
 in simplicissimâ ingenuitate frau-
 dem.

*I. Pulcherrimè. Sed confer ista in
 brevem precativam formulam, qua pes-
 simum tentatorem pessumdes.*

*R. Simul ac me ille pravis contra
 hoc Sacramentum cogitationibus
 infestabit, eo contempto, ita Chri-
 stum alloquar: Credo, Domine, cre-
 do toto corde, quod de tua in Ferculo
 Eucha-*

Eucharistico corpore presentiat tot milia Martyrum, tot Doctorum lumina, tot Sancti populi tui sacula constantissime credidere, ac posteris prodidere. Fremant inferi, ringantur haeretici, nihil ambigam, nihil fluctuabo. Satis superque me amasti, ut id mihi boni provideres: Satis potuisti, ut id efficeres: Satis aperte locutus es, ut te id fecisse omnes intelligerent. Credo itaque & Amo, Amantissime IESU, Potentissime IESU, Veracissime IESU. Sit isti Bonitati, sit isti Potentia, sit isti Veritati sempiterna laus & gloria Amen.

P R A E L E C T I O II.

Quid ex pia Eucharistia summatione emolumenti fructus saluti sperandum.

I. Quid destinat animo, quid te tibi proponis assequendum, cum hoc celeste Perculum sumere meditari?

R. Id